

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci navrhovateľa: **Ľ.J.**, ul. B., X., B., zast. T.J., bytom B., ul. Č.a.X., proti odporcovi: **JUDr. P.K.**, V., X., správca konkurznej podstaty úpadcu D., a.s., B., IČO: X., **o určenie pohľadávky vo výške 351.966,- Sk**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5 Cbi 109/05-77, 1002503746 zo dňa 23. mája 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5 Cbi 109/05-77, 1005203746 zo dňa 23. mája 2007 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 5 Cbi 109/05-77, 1005203746 zo dňa 23.5.2007 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal a v časti zaplatenia istiny 215.230,- Sk konanie zastavil. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal určenia pravosti pohľadávky v konkurznom konaní vo veci úpadcu D., a.s., B. vo výške 351.966,- Sk a jej zaradenia do prvej triedy, ktorým návrh zmenil dňa 10.4.2007 tak, že požadoval zaplatenie sumy 215.230,- Sk. Z predložených

dokladov zistil, že na majetok dlžníka D., a.s. bol konkurz vyhlásený uznesením č.k. 1K 136/04 dňa 29.3.2005 a že správca konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní dňa 13.10.2005 pohľadávku v celom rozsahu poprel. Za nesporné označil, že navrhovateľ s úpadcom dňa 17.8.1998 a 23.7.1998 uzatvorili zmluvu o odkúpení akcií priamo so spoločnosťou G., a.s., B.. Súd konštatoval, že navrhovateľ neosvedčil právo veriteľa voči označenému odporcovi a zároveň uviedol, že navrhovateľ sa tiež domáhal práva na zaplatenie istiny, ako rozdielu nevyplatennej ceny za predaj cenných papierov. Konštatoval, že v incidenčnom spore súd skúma pravosť a výšku prihlásených pohľadávok a teda keď navrhovateľ sa domáhal práva na zaplatenie istiny vo výške 136.736,- Sk, vzhľadom na zistené skutočnosti návrh zamietol. V časti späťvzatia s odkazom na ustanovenie § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi trovy nepriznal, nakoľko si žiadne neuplatnil.

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonnej lehote sa odvolal navrhovateľ podaním doručeným súdu 17.7.2007 a navrhol jeho návrhu vyhovieť. Za preukázané považuje, že voči odporcovi mu pohľadávka vznikla, že na prieskumnom pojednávaní boli známe skutočnosti, ktoré odôvodňovali, jeho právny nárok na 15% ukradnutých akcií a že navrhovateľ osvedčuje právo o určenie pravosti vo výške 15% voči označenému odporcovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1, § 214 ods. 1 O.s.p. na pojednávaní dňa 18.3.2008 za neúčasti žalovaného v spojení s § 101 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je právne dôvodné.

Predmetom odvolania je posúdiť správnosť rozhodnutia, ktorým prvostupňový súd zamietol návrh na začatie konania, ktorým navrhovateľ v incidenčnom konaní požadoval určenie pravosti jeho pohľadávky, ktorý návrh neskôr prekvalifikoval na právo na zaplatenie sumy vo výške, v ktorej v incidenčnom konaní prihlásil ako pohľadávku.

Navrhovateľ dôvodnosť jeho pohľadávky preukazoval tým, že odporca bol povinný spätne odkúpiť akcie spoločnosti G., a.s., B., ktoré akcie navrhovateľ odkúpil od odporcu s tým, že odporca ich spätne odkúpil od navrhovateľa. Navrhovateľ na pojednávaní v odvolacom konaní uviedol, že predmetom jeho návrhu v podstate je 15% akcií, čo zistil až následne a táto suma predstavuje strhnuté sankcie, ktoré peniaze mu vydané neboli. Z obsahu uznesenia vyhláseného na pojednávaní 22.5.2007, sporné nie je, že súd v zmysle návrhu navrhovateľa pripustil zmenu petitu žalobného návrhu zo dňa 11.11.2005 tak, že navrhovateľ požaduje, aby správca konkurznej podstaty úpadcu D., a.s. mu bol povinný uhradiť záväzok istinu vo výške 67.770,- Sk, ako aj úroky z omeškania vo výške 68.966,- Sk, čo je spolu 136.736,-Sk. Odvolací súd sa stotožnil s vysloveným právnym názorom v prvostupňovom konaní, že v incidenčnom návrhu, teda v konaní, v ktorom navrhovateľ uplatnil pravosť pohľadávky, ktorú mu správca konkurznej podstaty na prieskumnom konaní poprel, je nárok na zaplatenie istiny vo výške prihlásenej pohľadávky právne nedôvodný. Námietku navrhovateľa, že bolo aj vecou súdu navrhovateľa pri uplatnení jeho nároku poučiť, odvolací súd označil pre posúdenie dôvodnosti jeho návrhu za neopodstatnenú. Navrhovateľ si návrh na začatie konania uplatnil správne a bolo iba jeho dispozičným právom ako jeho návrh prekvalifikoval.

Na základe takto posúdeného skutkového a právneho stavu prvostupňový rozsudok v napadnutej časti podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že účastníkom konania žiadne trovy nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 18. marca 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: